

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant beletsel van eyghen sinnelijckheydt. Dat LXXXVIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Witte cleederen die met gheboeghlycke ploeyen
waren ghemaect. Waer ouer datse oock
met dese woorden vanden Heere is onderwe-
ſen gheworden. Als den maeghdom dooz men-
ſchelycke cranckheydt eenighe ſmette crjgh-
ende daer na de menſche tot een waerachtigh
leetweſen comt/ ſoo ſchickt mijn goedertieren-
heydt/ dat ſoo in die ſiele/ dat die plecken in die
maeghdom ſoo gheſchiet worden als de ploey-
en in een cleedt. Nochtans naerdemael de
Schryftuere moet beſtaen/ die ſeydt: Dat de on-
bevelecktheyt den menſche naest Godt maect.
Dese ſelfſte ſmetten ſouden wt ſo grooten ſon-
den conuen ſpruyten/ datse eenſdeels de ſoetic-
heyt vande Goddelijcke liefde ſouden beletten.
Ghelyck de dicke van ghebouwten cleeren een-
richſins de bruyt verder maect vande om-
belinghe des Byrdegoms.

Fraey ge-
lijckenis.

Vant beletſel van eyghen
ſinnelijckheydt.

DAT LXXXVIII. CAPITTEL:

I Tem ſoofe bat booz eene die wēſchte te hebbē
de gratie vande Goddelijcke vertroostinghe/
heeftſe ſulcken antwoozdt ontfanghen: Sy is
haer ſeluen inden wech/ ſoo datse de ſoeticheyt
van mijn gratie niet en can ghenieten / want
nademael dat ick mijn uytuercozen tot my
trecke/ als dooz den hadom vande binnenſte
ſmaeck der liefden / die hertneckich is in ſijn
eyghen gheboelen/ die ſtelt hem ſeluen ſulcken
belet/ ghelyck een ſoude doen die met ſijn cleedt
ſijnen neuse ſtopt / om dat hy niet en ſoude
riicken den ſoeten reuck der ſpicerijen. Maer
die

B h

die

Hoemen
svaerder
tegen sij-
nen sin
doet hoe
het ver-
dieltiger
is.

die om inijnder liefden wil sijn eyghen sinnes
lycheyt verloochenende eens anders geboelen
volght/ diens verdiensten wasschen soo veel te
meer/hoe hy swaerder teghen sijns selfs doet/
want daer in en is niet alleenlyck ootmoedich-
heyt/ maer oock de cracht der victorie: waer-
om dat den Apostel seyt. Niemandt en sal ghe-
croont vvorden, ten zy dat hy vvettelijck ghe-
streden heeft.

Dat den vville voor het vverck vvordt
ghenomen.

DAT LXXXIX. CAPITTEL.

Die sijn
vertroo-
stinge en
deuotie
laet om
Godts
vvil, ver-
dielt veel.

Biddende oock vooz een die seer beswaert
was/ ouermidts een arbeych swaer werck
dat haer beuolen was / soo isse met dese ant-
woort banden Heere onderwesen ghewozden/
soo wie om inijnent wille eenighen swaren ar-
beydt wil aengaan / waer in hy breeft sulcken
beletsel te binden in sijn deuotie. Ende noch-
tans achterlaet het profijt van sijn eygē siele/
om dat hy mijnen wille soude doen/diens goe-
de meyninghe achte ick soo veel/dat ick die al-
leen ontsaghe/al oft sy met der daet volbzoght
ware / al en sal hy moghelijck noyt soo verre
comen / dat hy dat werck sal beghinnen / het
welck nochtans in mijn teghenwoordicheyde
sulcken vruchten heeft / al oft hy alle dien ar-
beydt volbzoght hadde/ende noyt eenighe bes-
supmelijckheyt ghedaen hadde.

Datmen